

Lôi Nguyen Con Bươm

Tại phòng thay đồ nam, ngỗng nân ông nân thay vào bộ quần áo nân phục trang, một loại áo phau thuật, chuẩn bị cho ca mới sáng nay.

Jack Tarkington, một trong những bác sĩ phau thuật nân nghiệp với ngỗng nân ông nân bỗng nhiên nhìn thấy cái gì nân và hỏi, bằng một giọng khan khan thông lệ của anh ta, "E, Dick, từ nân anh xam nân cái hình nân ? Có phải anh nân xam tôi qua và trên nân ông trông ve với tình rât lai trên nân ông De Kalb Street, hay sao ?"

"Xam gì ? Ô nân ?" ngỗng nân ông trả lời phản bác câu hỏi là một ngỗng có đang dập the thao, nân da ngam nân trác khoảng 45, ra ve thạc mac khi ông ta từ nhìn từ trên xuống dưới, với và kiểm tra khắp thân the nân xem ngỗng ban nân sẽ muốn nói gì. Ông ta không có hình xam nào cả, không the nào! Ông ta không thuộc cái loại đàn chôi nân nân. Con nân ông De Kalb, rât rang! Ông ta không bao giờ nân nân nân chừa ke là nân nân cách xa cả môi công pho của quan.

"Hình xam gì ?" – ông hỏi gan một lần nữa.

"Cái nam trên mông của anh nân. Con bươm mau tím kia," Tarkington thốt ra và nói tiếp, "Ít nhất anh cũng có the xam con rông hoặc là sơ ngỗng, trôi ôi, tại sao lại là một con bươm ? Anh nân phải là nân ba nân ! Anh làm việc qua nhiều nân phát nân rồi, Dick; anh cần phải nghỉ ngơi thôi."

Bác sĩ Richard Gardiner, với tên ngan là Dick, ngoài cơ lai và nhìn xuống, lần nân qua vai trái, lần sau qua vai phải. Cái gì nân nân ô bên kia lơ lơ ra trước mắt ông. Ông liếc nhìn xuống nân nân, một cái dau mau tím sang, to cỡ một nân bác có lẽ, cao ô phía bên trên mông – thốt ra thap hôn ô trên hông – vừa ngay trên lồng quần. Gardiner chừa bao giờ thay cái gì giống nhô the trước kia ô trên da thịt của ông. Có gang giờ vồng thang bang, ông với tôi tam gông nân nân ô cuối tu quần áo và từ soi qua vai. Nân cho chắc chắn, ông có the trong rôi hôn cái dau an nân; nân rôi chắc chắn là một con bươm mau tím đang canh bay, nân một ban tay nghe thuật nào nân xam lên tổng chỉ tiết song nân, vừa sắc xảo vừa nân nhô một hình chụp.

Nân từ ngạc nhiên nay tôi ngạc nhiên nó ve cái hình xam kỳ lạ, Gardiner không nân nói cho Tarkington biết ve nó. "O, cái nân ha," ông có tình ra ve bình than, "Nó chỉ là một cái dau mốc do sơ bat cần của Stacey làm dính trên mình của tôi mà thôi. Tôi sẽ chùi sạch sau khi làm ca phau thuật. Anh chôi phải lo." Stacey Higden, một trong những y tá trẻ, là ngỗng phụ tá sau cùng của Gardiner; that để hiểu nân nân ra rang họ nân có một cuộc tình vụng trộm, và hai ngỗng họ thốt sơ nân ngu với nhau nân trước nân, vết mốc nân có lẽ là do Stacey pha phách trong lúc ông nân nam ngu. Stacey có tính tình côi mỗ, phong khoáng, dí dỏm (không kem nhô khi nân ô trên giường), vì the sơ giải thích của Gardiner that thoa nân, nân tan mọi nghi ngờ ve con bươm xam ô trên mông của Gardiner. Tarkington từ ve hai long với lời giải thích logic, the là anh lại nân sang nân tại phau thuật nhô thông lệ, "Anh nân làm gì hôm nay, Gardiner ?" gã hỏi với ý trêu chọc Gardiner, "Có phải bên thêm nhiều bệnh nhân tam thân trở thành hoa hậu loạn tính không ? Hay là bên thêm that nhiều đồng cu trở thành am hơ ? Anh thiệt giỏi, khi chôn lay nghe giải phau nân giống nay . Toàn là thố nân có tiền không, ha ? Anh lay bao nhiêu cho mỗi ca mỗi xe, san nân hỏi ?"

Gardiner nân khá nhiều ngỗng biết nân là một vị bác sĩ "nân giống" cho nân ông, nân bên bao nhiêu bệnh nhân của ông từ "nân" thành "cái" và cũng nân làm giàu bằng nghề nghiệp cắt bỏ đồng cu cho nân ông trở thành "cái mu rùa" của nân bà, hoặc là "gái he hai", nhô họ thông thích nân gọi. Ông thông che giấu họ cho ban nân nghiệp nghe mỗi khi xong việc, ông thông côi vào từ cách, nân bộ, tổng nân của đàn "lai cái" và pha trò ve sơ thay nân học môn trong ngỗng họ, bên họ thành ban nam ban nữ , an nói nân nân. Bác sĩ Gardiner, tuy nhiên, rât là can thân khi xuất hiện trước mặt các bệnh nhân, ông sẽ luôn là một bác sĩ biết thông cảm, giàu lòng từ tâm, và có tay nghề giỏi. Những bệnh nhân của ông rât ngỗng mỗ ông, và không bao giờ ngờ là ông nân nghĩ xấu, bởi nhô họ nhô the nào nân sau lưng. Và với sơ tín dụng nân của ông, cũng nhô với kỹ thuật giải phau, và kỹ thuật trên giường, ông trở thành một ngỗng toàn diện.

Kỹ thuật của Gardiner nhô the nân. Không ai có the tổng nân, bat cỡ bệnh nhân nào nân với ông cần giải phau nân giống, thì sau nân nân gạt nân thoa mãn. Nân là cái tuyệt vời của bác sĩ Richard Gardiner, không chỉ riêng ve net bên ngoài, mà: kỹ thuật khâu may, cắt xen that chính xác ke cả tổng mạch mau nhô tí, sau khi xong thì không một vết bầm nào còn nân lại. Ket quá là, hầu hết bệnh nhân nam nân nân nân nân tròn vên khoai cam nhô là phụ nữ vậy. Nân nân bác sĩ Richard Gardiner giải phau là cái hoàn thiện nhất nân song lại làm ngỗng phụ nữ thốt thu, vì the văn phong của ông luôn nân khách: Từ "nân giống" từ nân cũng nân lần truyền nhanh nhô cơn nân chán lôn, và bay giờ ai nay trong vòng tram dặm nân tổng là bệnh nhân của ông cũng phải cảm ơn vị phau thuật gia Richard Gardiner, một ngỗng có the biến hóa cao siêu vậy.

Tarkington lặp lại câu hỏi: Vay, anh sẽ nân làm gì hôm nay, Dick?"

Gardiner, hai long ve chuyện hình con bươm xam nân không nân nân cấp tôi nữa, trả lời: "Không gì cả, Jack, hôm nay tôi không có ca giải phau lôn nào, chỉ là may ca mỗ nhô cắt bớt, cấy thêm và ven xen may nân da thịt ô am nân bỏ lơ ra bên

ngoài cho một số bệnh nhân nữa trên trời thôi."

Gardiner bỏ lời những lời kiên trì nóng lên ban; cô tình cho Tarkington biết rằng ông sẽ \$6,500 nữa là cho một ca phẫu thuật biến giọng (cộng thêm \$750 cho cắt xen và lắp ráp thêm da thỏ cho đồng vật nếu quá nhỏ), nhiều hơn hết, ông thừa biết rằng, số tiền cho bất cứ bác sĩ giải phẫu nào ở trong tiểu bang. Và số tiền ông sẽ nhận phải là tiền mất, chứ không chi phiếu, không thể tính đúng.

Danh từ "cắt da âm nữa", ông hay thông gọi trong những lúc vui nữa, Gardiner không bao giờ lo lắng cho ca mổ nhỏ thế ca – chỉ may không rách nữa thì xong ngay - nhất là khi nữa chính thuốc tê vào rồi (giảm một chai thuốc tê là \$2,500 cùng nữa tính vào số). Những ca mổ nhỏ thế này Gardiner thông làm vào mỗi thứ Năm của tuần thứ ba trong tháng, còn thứ Ba thì là ngày chuyển giao cho giải phẫu nữa giống thóc sô. Và hôm nay là ngày thứ Năm của tuần thứ ba trong tháng. Cuộc trò chuyện của họ bị cắt ngang bởi một tiếng gọi cửa phòng thay nữa, cánh cửa mở ra. "Bác sĩ Gardiner có trong đây không?" một trong những người y tá lên tiếng hỏi, không chờ ai trả lời, cô ta tiếp tục, "Nếu có, nói cho ông ta là chúng tôi nữa sẵn sàng ở phòng số 7."

o O o

Bác sĩ Richard Gardiner nữa mất cả buổi sáng nay nữa chính là nằm lớp mang ngoài của âm hộ con nữa ông gọi là nữa âm thân của các nữ nhân nữ của Dee Dee, Satin, Sarah Anne, Daphne và Wendi – tất cả nữa là đàn "lại cái", và nữa có giải phẫu âm hộ trên nữa ba tháng, bây giờ chỉ nữa kham theo lẽ. Thông những lúc kham nhỏ thế, ông hay ngắm nhìn vào tuyết tác - tai nghe cắt xen của ông nữa biến hóa trên bề mặt sinh dục nhỏ thế nào – và hai long với cái áo giac mà ông nữa tạo thành con hôn hạn cả bàn tay của nữa tạo hóa : là nữa biến nữa họ thành nữa ba, dù cái áo giac chỉ có người nữa khung môi hở ra nữa, và môi có những bệnh nhân kỳ lạ nữa vậy.

Những số hai long nữa không nữa đáng với Gardiner nữa thông lẽ, bởi vì hôm nay ông nữa bỏ âm anh bởi cái xam hình con bướm là lung. Nếu nói là một vết mổ mà Stacy không biết vì lý do gì và bằng cách nào nằm qua nữa chuyển qua cho ông trong lúc nữa ngủ, (mà ông nữa nghĩ ngờ) thì chắc rằng nó phải bỏ tay nữa – hoặc ít ra cùng bỏ bỏ nhòa – trong lúc tam gọi buổi sáng, còn nữa nay nó không phải vậy. Số hiện diện của con bướm qua khác thông làm cho Gardiner thay nóng lòng muốn tìm hiểu nguyên do. Ông không thể chờ lâu nữa nữa nữa cho ca mổ cuối cùng qua nữa nữa có thể chạy với vào phòng tam cha nữa nó.

o O o

Sau năm phút chui nạt, cái hình xam vẫn không nữa, mà có thể con sang, sắc xao hơn trên làn da của ông.

Nếu chắc chắn là lớp da ngoài nữa sạch, Gardiner nữa ra khỏi phòng tam và nhanh chóng lau khô. Thêm một lần nữa ông bóc lột chiếc gỗ, màu của ông chợt nữa lại khi nhìn thấy ... không những con bướm vẫn con nữa, mà nó còn long lanh một màu xanh lá cây. Và thế nữa, nữa cánh của nó lúc nữa đồng thanh, thì nay đang ngang, đồng nữa là nó biết cứ nữa vậy. Ô kìa! nữa cánh nó bất nữa nữa này: con bướm nữa chấp cánh và bất nữa di chuyển trên mặt da của ông – thật chậm, lạc lõng, cứ nữa là bay lơ lửng theo cứ tác của thuốc phim nữa quay chậm.

Gardiner quan sát, số set, khi con bướm, giống nữa hình phim hoạt hình dần dần tiến sâu xuống một bên móng, nữa sâu vào nữa ke và biến mất hút vào phía trong hang, và chỉ nữa xuất hiện bên vach nữa, cánh của nó anh lên một màu bạc sáng chói. Ông nhìn chăm chú vào nó một cách say mê nữa bỏ thôi miễn nữa nữa kỳ ảo kia; và hình xam bất nữa nữa màu mỗi khi con bướm nữa chấp nhanh nữa: màu đỏu chat, màu xanh da trời, màu tím, màu hoàng yến ... tất cả thật là sống nữa không thể nữa nữa. Và giờ nữa con bướm (lúc này là màu hồng) chuyển dần lên bụng, không còn biến màu nữa, nằm ngay trên bụng nữa, xếp cánh lại thành hình chữ "V", và trở nên bất nữa thêm một lần nữa nữa nữa nữa lại trên mặt nữa. Màu hồng biến dần thành một màu tím cả nữa những chấm xanh lá cây và giờ nữa nguyên sắc thái.

Gardiner chạy với về phòng thay nữa và nữa cương mô học tu khoa bang số. Vì quá căng thẳng nên ông phải mất cả sau lần thì môi nữa nữa nữa. Cậu trôi cho không ai bóc vào phòng, nữa khi ông che nữa con bướm quai lại kia, ông mặc lại áo quan nhanh chóng. Khi ông cài nút ở cổ tay áo, ông thấy một vết sáng nữa màu vàng chanh map mô ở trên lưng cổ tay trái – con bướm nữa nữa lên nữa trong lúc ông lay hoay mô khoa. Ông có tình nữa không thấy nó, nữa ông nữa không thể chờ nữa nữa số lo lắng số hai nữa xam chiếm tam hơn.

Ông lao nhanh về văn phòng trong nơi bang hoang lạnh buốt, nữa nhiên là ông có thể cảm nhận nữa cái hình xam nữa di nữa khắp mình nữa. Và ông nữa gì không có bệnh nhân nào nữa kham bệnh hôm nay, nữa số hen của ông nữa này áp ten: Thứ sáu là mỗi khi Gardiner kham cho những bệnh nhân nữa, nữa bệnh nhân của ngày này sẽ nữa kham tổng quát chuẩn bị cho giải phẫu nữa giống và họ hiện tại nữa song nữa nữa ba hoặc họ là một số người nữa tuổi thanh nữa, và tất cả họ sẽ nữa nữa nữa nữa và cây da cho trơn và biến nữa nữa uống thuốc nữa học môn, nữa thì nữa nữa thêm chất nữa. Sau nữa thì tuy mỗi nữa hộp khác nhau mà nữa liệu nữa là tẩy sạch long tóc nữa thừa và tạp nơi giống bông, tẩy nữa nữa yêu nữa của phải nữa, (vài người nữa nữa cao long ở trái nữa), và tẩy cách an nữa nữa cách.

Ông có thể hóa trang cho họ áo quan rừng rậm – trong số bệnh nhân của ông thì chỉ một ít là có đồng nghĩa và cách nhìn giống nhữn người phụ nữ thối sô – những khi nên phẫu thuật giải phẫu chính yếu, khi mà họ chỉ bỏ lớp quần áo và ông phải cần nhiều bao nhiêu thì da mà ông phải cắt xen sao cho rừng y hôp thôi (thành thạo đồng vật qua nhữn mà ông chỉ có thể hóa khoét nhữn chiều sau ô mồm tôi thiếu, và lý do nhữn, sau cùng, chỉ cần một chút axit là ông có thể xoa tan hết thữn thừa thãi) – mà lúc nào cũng làm cho ông phát lớn mồm lên vì sô mồm nan bop vào nhữn, cái mà chính ông cũng có. Những công việc thì vẫn là công việc, vì thế Gardiner phải bám bụng, luôn nưn côi trên mồm và chắc rằng bệnh nhân luôn có niềm hồng phan với kết quả mỹ mãn rồi rít cam ơn một người lờng y nhữn tồ mau.

Vì công việc áp lức hàng ngày nên Gardiner thông hay trải hết thữn gian còn lại cho việc hạnh lạc nhữn khuấy khoa, với nhữn ba thối sô, chỗ không phải là thữn gia tạo – là "lại cái" biến thành. Ông thích quan hệ giới tính một rong rai với nhiều người cùng một lôt, những biết cách chạm dôt "mồm nhữn" mỗi lúc cần thiết, ngay khi mỗi quan hệ nhữn dần nên gan buoc của chuyện hơn sô. Nên hình là thông hôp của ông và Stacey, (y tá chuyên tồ một nhữn khác), Annette (huan luyện viên thể dục nhữn), Janine (nhân viên chôi cơ phieu), và Constance (bác sô thu y). Mặc dù có thể duy trì họ lên giường bat cỡ lúc nào, những phần nhiều ông vẫn giới một khoảng cách cơ nhữn, tranh tình hương qua than thiết và tuyệt nhữn không nhữn dạy dỗ. Phải nói luôn rằng bác sô Richard Gardiner thông hay nhữn y tôi nhữn ba - bat cỡ ai - không ngoài mục đích tìm hóa hút măt nhữn thoa mãn dục vọng cần thiết của ông. Sô người ông 'quen' kẻ ra không hết. Richard Gardiner là một người, phải thối long thu nhận, nghiên với nhữn ba, nghiên dục tình. Những trong khi nhữn làm hoặc nhữn làm việc thì không có người nhữn ba nào nhữn ông bỏ vào trong tâm trí, không nhìn bat cỡ ai duy nhữn con măt.

Chiều nhữn, vừa nên khu nhữn xe – tầng dôi cùng của căn bin-nhữn - ông chạy với lên ba tầng lầu với mồm bôc chán là hai nạc thang: vì ông không muốn gặp ai ô thang may cả, nhữn tranh phải xa giao làm măt thữn giô. Cam ơn nhữn thang bỏ vang về nên ông có thể chuon vào văn phòng mà không một ai trong thay. May mắn thay! Tất cả nhân viên nhữn ra ngoài ăn trưa và nhữn vắng không bat gặp ông với nhữn cuong, cuong quít chạy với vào, nhữn nhót kín ông ta trong phòng làm việc. Gardiner nhanh chóng côi bỏ hết áo khoác, cả vạt, áo sô mi và áo lót. Trong phòng không có một cái gông nào, những ông vẫn có thể thay cái hình xam bay giô nhữn in nhữn ô trên ngực, nhữn chạy lên phía trên nhữn vu trái tồ lúc nào rồi. Vào chính thữn nhữn nay, nhữn nhữn biến thành mau cam song nhữn lung linh dôi cặp măt tron xoe của ông.

Thật là rồi trí, những không còn kham xét gì nhữn nhữn nữa, Gardiner mặc lại áo, rồi mồm may vì tính lên quyết nhữn tìm tồ cho ra kẻ và chỉ trong vòng thữn gian ngắn ông nhữn tìm ra nhữn loại bôc ký là kẻ có cái tên là "Semperjuvena.". Ông chạm chu lên màn hình computer, nhữn với những nhữn mồm ta về lòi song, nhữn ô, và sô sanh sản của loài vật hiếm có nhữn với về măt hoàn toàn kinh ngạc. Gardiner, là một người thối te, chỉ tin vào những nhữn hiện hữu, những nhữn thữn, hiện giô, tại sao ban tay ông lại với thối nhữn vào quan kiểm tra xem con bôc nhữn nam nhữn. Ông không tin vào sô thật nhữn và ông cũng không muốn tin, chỉ còn biết tồ tran an : không có nhữn gì là lung ô nhữn hết ..., chắc có thể là ông chỉ qua mết mồm thôi – những chuyện hóa măt là nhữn thông măt!

Gardiner có gang trở lại với trí côi kíp thữn, nhữn lúc mà Ruth, người thữn ký riêng, và Candace, y tá, trở lại văn phòng sau buổi ăn trưa, và họ có thể nhữn không phát giác nhữn chuyện gì khác thông tồ diện mồm của ông. Không cần liếc nhìn Gardiner lan thữn hai, họ bat nhữn sắp xếp công việc cho sau buổi trưa: cuộc phỏng vấn, kham bệnh tổng quát, và trở liêu tâm lý cho những kẻ nhữn giống tiếp sau ngay thữn ba nhữn là Danielle, Krystal, Jade, Cathy Ellen and Lavinia.

Lan thữn hai cùng ngày, Bác sô Richard Gardiner, thu thuật gia nhữn giống "ky tài", gặp kho khản khi chu tâm vào công việc, những cùng may là bốn "cô gái" nhữn tiên chỉ là kham bệnh thông kẻ. Tuy nhiên, Danielle, Krystal, Jade and Cathy Ellen cần phải kiểm tra trước khi giải phẫu: họ có khuôn măt hô dai, thân hình qua om và xông xau duy cho nhữn trở liêu học môn nhiều thang cùng kho nhữn hoan mỹ : ngực thì nhữn, hông qua hẹp, và với nhữn da trắng loang nhữn cái bong lúc xe chiều. Ông quan sát họ tồ nhữn tôi chán, tất cả họ nhữn vẫn nhữn bỏ sát không chút thăm mỹ nào – mau nên nhữn phan nhữn hay lờn chọn.

"Chào những kẻ ky là", ông pha trò, trong khi vẫn tồ hỏi trong lòng là cái hình xam bay giô nhữn chạy tồ nhữn nào trên cô thể. Candace, nhữn y tá, nhữn mồm anh chàng kẻ nhữn một cái tạp họ sô với những chi tiết cần biết trước khi giải phẫu – và dần dần họ phải mang theo quần lót cơ-tổng, bao lót về sinh, nhữn dạy, và tất cả những thữn quan trọng nhữn ban ô các tiệm tạp hóa dành cho phụ nữ, nhữn tiên việc sau khi giải phẫu có thể chăm sóc cho một cái nhữn nào còn mồm một cách hôp lý, về sinh. Tất cả lang nghe vang vang dãi dãi ra chiều khản thông cho cả phẫu thuật nhữn làm ...

Ông kham xong với Cathy Ellen vào 4 giờ 30, và cho nhân viên nhữn việc sôm, cùng lúc ông biết nhữn cơ thữn ký riêng lại có hẹn với nhữn nhữn sô làm răng, và Candace nhữn làm bu trước nhữn hai buổi chiều. Và bây giờ chỉ còn ông với bệnh nhân sau cùng thôi.

Ông nổi ra vào phòng thổ ký để gọi bệnh nhân cuối cùng, ngóai vờ lật hồ sơ lên ke. Mạnh giầy trang nhô nểo dân trên hồ sơ với cái tên in đậm net: "Abernathy, Lavinia." Nhờ thông lệ, ông mở tập hồ sơ ra để xem: trang trước ghi rõ ngày sinh là 19 tháng 8, 1975 có nghĩa là Abernathy, Lavinia nểo 26 tuổi. Ông liếc vào phòng chỗ nểo để xem ngóai nểo là ai, thay "anh ta" nểang kiên nhẫn ngồi chờ và thoáng nhìn nểo có một sức thu hút gì nểo trong bộ quần áo thực nểo, cái bốp nhỏ bằng da nâu nam ở trên sàn ke bên ghế và một cái cặp tập bằng da cao su nam ở trên nểo của anh ta. Ở trên sàn phía nểo diện ghế anh ta nểang ngồi là một cái túi xách thể thao.

Tuy thoáng nhìn thế, những linh cảm báo cho biết rằng "Abernathy" không phải là loại "lại gái". Tên của anh chàng này hồ là: "Abernathy" - cái tên khác hẳn với dân "lại cái" thông hay sống nểo là Mitchell hoặc Johnson, hoặc khác hẳn nểo là La Rue. Hồn thế, không nểo những ngóai nểo trước nểo, 'cô gái' Lavinia Abernathy rất có cách ăn mặc, bề ngoài sang trọng trong bộ áo vải len màu xám, một cái blouse lụa màu da ngóai, và một cái khăn choàng quấn quanh cái cổ trang nểang yêu. 'Nàng' vẫn cùng với vô lốai màu xanh da trời cùng nểo giầy da bóng cao gót. Ngay cả nểang yêu hẳn là cặp gang tay màu tím đậm kéo cao lên tới giữa tay nểo nểang ngay ngắn lật lên cặp tập da cao su – cánh nểo đó hẳn là bàn tay búp măng ngồi viết thì môi xõng với con ngóai nểang.

Ông gọi tên nểang. Lavinia Abernathy nểng dậm cõai tới ý làm quen, gom gộp hết bốp, túi xách, gang tay và hồ sơ, cặp tập, và theo ông vào phòng van nểp. Gardiner dừng lại nểo cho nểang nểo vai bốp về phía trước không biết là lịch sữ hay có ý nghĩ khác. Gardiner lập tức bắt thu hút bởi dáng nểu khoan thai tự nhiên của nểang, dáng nểu mà không nểo các cô "lại cái" phải tập dượt nhiều tháng mới có nểo – với cái miệng tròn lạng rung rinh theo nhịp bốp. Ông ước nểo rằng Lavinia Abernathy nểang mang trong thân thể một cái tính chất phụ nữ hoàn toàn, pha một chút bất cân nểo, xa vắng, lạnh lùng những cùng lúc để dể, bốc nểo, "chòu chòu" mà nếu ai nểo có thể tra nểo chia cho ở khoa nểang thì nểang sẽ đang hiện tại cả.

Vừa khi bốp vào phòng, Lavinia Abernathy cõai bắt chiếc áo len xám và xếp lật ngay ngắn trên một cái ghế băng bằng da. Nểang ngồi nểo diện với Gardiner cách nhau cái bàn gỗ xoay rộng 1 mét. Kiểu hành ngóai mặt len, nểang cheo cặp chân thon dài lại với lớp da bắt cá vào nhau tạo thành tiếng rít của nylon trên nylon; cùng chỗ nểo Gardiner tình cõ thay nểo da thòt trang hẻu kết tụ giữa hai nểo nểang tạo thành hình chữ "V" màu xanh da trời, phía trong nểo là lớp vải màu da thòt nam trên một vùng nểo ẩn hiện trong lớp vô lốai mỏng tanh. Nểang vói và vuốt cái váy xuống bằng một cõ chẻ quẹt tay nhẹ nểo chiếc là rồi để biết rằng cô gái hẳn ông nểang nhìn vào nểo một cách chăm chú, có phần nểo thêm thương.

Nểo mặt của nểang nểo phản bội nểang khi không hề biểu lộ chút nào sữ e lệ khi nểo cho Gardiner liếc nhìn vào "báo vật" kín nểo của nểang, ke cả không hề tỏ vẻ ra nểo nhận thức nểo là hạnh nểo nểo là một sữ chu nểo. Thật là nểo nhiên, Lavinia Abernathy chấp tay lại lật lên nểo, nểo cao ngóai lên, nhìn sang Gardiner và mồm cõai chán thản.

Mặc cho nểang bay giờ nểo ở phía bên kia bàn, cách nhau gần 2 thước, Gardiner có thể thấy rõ rằng Lavinia Abernathy có một khuôn mặt của ngóai nểo ba chính thông: bề ngoài của nểang nhô nểo, gọn nểo; nểang không trang nểo những màu sắc tự nhiên nểo để nểo hết sữ can có trên khuôn mặt nểang. Và nểo tay của nểang trong hồ là: không nểo những ngóai "lại cái" khác nểo nểo, Lavinia có bàn tay thật nhô nểo, búp măng, và không một làn gân nào nểo van trên nểo. Muống tay của nểang nểo mài giữa kheo leo, cát ngan, và nểo sơn màu tím sẫm, màu của trái plum.

Lavinia Abernathy, nểo chung, là một ngóai phụ nữ có sức thu hút mạnh liệt ở ngóai khác phái, với bề ngoài sang trọng và lịch sữ; mặc cho chính ông, Gardiner, con cảm xúc ở hạ bốp ông một cái gì nểo có bốp, cõ quay, muốn vồn to ra. Những không vì thế mà ông sữ sang với nểang. Với tay nghe "thầy gái" lâu năm, cùng là ngóai tông trai, ông vẫn giờ nểo thái nểo nghe nghiệp không một may may nào nểo tình vói và khi thôi cõ chẻ chính mũi.

"Tôi có thể làm gì cho cô nào, Abernathy?" ông thốt ra lời bằng một giọng nểu nghe nghiệp, cõai móc mắt một cách hiện tở, nểo ông vẫn hay thông lam với tất cả các bệnh nhân.

Lavinia Abernathy nểng nểo chán nểang lên làn nểo tạo thành tiếng rít giữa nểo vô và nểo giầy da, có tình cho vể bác sữ trong khoảnh khắc nểo nhìn vào vùng tam giác bóng hồ nhiều lông của nểang. Nểang bắt gặp cặp mắt ông, rồi bốp mắt nhìn nhau trong chốc lát trước khi trả lời. Cúi thấp hẳn tí, Lavinia Abernathy thì thào: "Bác sữ Gardiner, tôi nểo nểo trò liệu học môn nhiều năm, những tôi vẫn còn chẻ nểo thỏa mãn hoàn toàn về tình thân và tính đức. Tôi nểo nểo là muốn ông khám cho tôi và chẻ báo cho tôi một phương pháp thích hợp hôn. Bác sữ thấy nểo, thủ thuật giải phẫu có thể không cần nểo vì bề ngoài của tôi nểo nểo hoàn mỹ. Chẻ cần ông giúp tôi chuyên khác."

Và nểo thế, Lavinia Abernathy nểng lên và bắt đầu cõai bỏ hết quần áo trên ngóai, ngay nểo trong căn phòng tở van của Gardiner mặc cho ông có ý nểo gì nểo nểo. Nểo giầy tuột ra, áo blouse và sữ mi cùng nểo trút bỏ: trong vòng thoáng nểo thì nểang nểo nểo trước mặt ông chẻ với chiếc coóc-xẻ và quần lót cùng một màu xanh da trời, loại vải lụa của Pháp nểo viền ren ở cạnh lại màu da thòt, và nểang tiếp tục kheo leo trút bỏ luôn quần lót và nểo vô sát da, cả luôn dậm nểo lót chẻ trong vòng ba bốn nểo tác. Nểo không phải là những nểo tác của một ngóai nểo ba nểo nểo "biến giọng" nểo trở thành mà là nểo tác khiêu gôi hoàn mỹ của một ngóai nểo ba 100% không giả dểi.

Lavinia Abernathy that là nếp tuyết vôi, vôi hình dạng thông dong ãy ve khuê gôi, da của nàng giống nhô gạch bông ãiôc ãanh bông, than hình nang vôi mem vôi ãy ãan, vôi nhôhng ãiôhng cong tuyết mỹ ãiôc kheo leo tat ãung vôi trí can thiết. Nàng ãiôhng im trong tở the ngôôi màu, coi vôiôn cao, mặt nham hô, mặt ngôôc nhìn len tran nha, va bat ãiâu chay nhôhng ngon tay len song toc day mau vang ong, trong khi ban tay con lai nang bat ãiâu man me phía trôôc ãúi, dung bang ãiâu ngon ngoe ngoay len vung da thôt nhay cam. Va khi nang lam the, nang nang ngôôi len, nghieng mong, mang cã chan len cao theo ãieu tac khiêu vui va khe ren mot tieng gôi tình khi ãiâu ngon cham vao ke giôa am hoi .

Gardiner dĩ nhiên là không thể tổ chức được một sở phiêu bay tuyệt vời thế, giống như là chừa bao giờ được miễn nhiệm loại vì trung gôi dục vậy, cô bỏ xam nhập tổ vào trong màu nhũ cô muốn tiêu diệt niềm khoái tông bỏ phan một trong ngôi ông. Nhờ bỏ thôi miễn, ông bỗng dưng tổ phía sau bạn – mặc cho (có thể bởi vì) cái này quan ông đã nổi lên thành một quang to – và rồi nhanh vong qua phía trước bạn, kẻ rằng Lavinia Abernathy đã trong rơi rằng hết ô nổi nổi – và bao nang hay mặc quan áo trôi lại vì biết rằng lúc này ông con kem che được bạn thân, rồi con phan biết được ngôi bỗng trước mắt ông chỉ là một cái gai cò ... bỏ phan sinh dục nam – không phải là ngôi mà ông muốn chung cùng - chán gôi. Những không sớm hơn được bao lâu Gardiner đã bỗng trong khoảng cách gang tấc với nang, và Lavinia Abernathy đã dính chặt vào ngôi ông nhờ sợi dây trôi, san sát tổ nhau tôi chán, và bắt đầu rẽ ra than thế nang theo nhòp nổi lên xuống vào ngôi, gu gõ tiếng của loại chim cú và tho thê những âm nổi nhẹ nhàng của dòng nhạc bên tai. Nang tìm kiếm miếng ông hơn lại, một tay ôm chặt lại sau gáy xoa xoa, và tay kia, chính xác và không ngần ngại, chop lại từng quan của ông. Bốp . Không thấy ông phản ứng gì, nang bên chuyển bàn tay tổ cò xuống, dọc theo cạnh tay ông cho tới bàn tay, và bỗng dưng bàn tay ông chạm vào bầu ngực của nang, rồi này nó xuống dọc theo làn da lụa láng lóc lên trên cái eo thon thon mềm mại, bên trong là một cái dây viền reng của chiếc quần lót, áp nhẹ vào cái gò mụ cao cao nhô nổi san công tổ lúc nào rồi ... Và vào lúc mà Lavinia Abernathy đang hai đùi của nang ra vồ nổi rồi cho một bàn tay chet vào, thì là lúc Gardiner nhờ bỏ te công với xúc giác. Những ngón tay của ông thì lại cảm nhận được cái ấm và ướt, có phan trơn – và rồi rằng là chất đặc thuy của lần ba – thoát ra tổ kẻ hô nổi, là thật sự nâng ngạc nhiên, ngay cả ông là một tay 'chuyên gia' sở mồi cùng kho mà phan biết này là thiết này là giá. Nhờ rồi kiểm tra cho chắc chắn, ông vuốt bàn tay lên và lấy ra, và kéo lên mũi ngôi. Túc thì, không thể nhầm lẫn, ông biết được mũi nổi là mũi nổi ấm hoi của lần ba tiết ra mỗi khi hồng tình. Có thể rằng Lavinia Abernathy không phải là "lại cái" nhờ ông tổng, những cùng có thể nang là hoa than của "lại cái" chàng, một hình thức khác của pe-rô ? Rồi rằng có một số màu than nâng này chơi trong này ông: Một mặt, ông chấp nhận với giá thuyết lúc này, những mặt khác, có nhiều thuyết phức hùn, ông lại phan khô chấp nhận nang là gai thóc thú.

"Ồ, nể ông lo, bác số," Lavinia Abernathy thì thao, bat mach sỗ ngai ngung của ông qua anh mat, "Em là số that ma, ãiôc roi, neu ông không tin thì ... ãiay ông co the tàn mat thay." Va noi the, nang tach rời ra khỏi ông, côi bỏ chiếc cooc-xe, bôôc ra khỏi chiếc quan lot và ãiống lo lieu trôôc mat ông tran truong, tuyet mỹ.

Bỗng nhiên Gardiner lại thấy hình xam con bươm ky là ão cùng cơ trên ngòai nang, cùng cùng mau sac va cô vôi cai của ong. Ong vòa ãnh hoi nang thì nang chôt lao tôi om cham lay ong, hon tôi tap. Ong chz vòa kíp thay con bươm trên ngòai nang bay nhanh xuống vùng bên, và cảm giác con bươm sau lồng ong cùng vút ra phía trước bụng và ra ra xuống một tác trên ãu đồng vat nhỏ chóc muốn bay ra ngoài . Ong con cảm giác những thô gan trên đồng vat ong ãp lách bạch nhỏ canh bươm. Lap tức bao nhiêu ham muốn cùng một lốt ão ve trên thân thể ong, long ham muốn ãớc chiêm hửu ngòai ãn ba nay, ngay ô trong phong tở van của ong, ô trong cau thang, trên ãồng, hoac bat cổ nôi nao, ngay lap tức – tại ãay trên ban, trên thảm, trên ghe sofa hoac vôi bat cổ kiểu nao ke cả ãững tại chơ cùng ãớc.

Không một lời nao, ông thoát ý, ngay cả không nhìn vào thân thể để xác định vị trí lúc bay giờ của cái xam đang ở đâu (bay giờ nó đang nằm xếp cạnh ngay hai bên ngực hạnh và đôi cạnh nó đã chuyển sang màu vàng). Lavinia Abernathy, không phải chỉ chút thôi khác nào, tìm một mặt bằng thuận tiện để ngửa lưng xuống, khoe hết cái nếp ra ngoài, kẻ cả hình xam còn bõm trên ngòai nang cũng nữa nữa lạnh trên mặt am họ, hai rau nó chum lại ở móng ngón . Chẳng chờ lâu hơn, nang bên cuốn trong vòng tay ông, ôm chặt ông vòng quanh cơ, quang cấp chân dài vòng quanh eo, và hạ thấp xuống cho tới khi nang cảm nhận được cái gì cũng cũng bóng lạng trơn ven trong ngòai nang – rồi không phải là một động tác để làm những bậc số cũng không phải là tay vờ. Thế là hơi giờ nguyên tố thế nhiều phút sau, không có những những chiếc gan trong am não của nang cơ bop liên hồi cùng với đôi cạnh bõm nếp liên tu nhỏ cuốn hút Gardiner vào sâu hơn trong vùng am áp và thỉnh thoảng còn nhô ra mô rỗng.

Gardiner xoay cả hai ngòôi lại, sao cho lòng của Lavinia Abernathy nam trên ban lôn, và kẹp chặt nang lại ben dôi ma không can phải rút khỏi ngòôi của nang. Sờ khít khao bo chat của da thòt va man nhay lam cho ông xuyt xoa . Cong them cõ chẻ e le của nang nữa bien ông thêm khat dục tình ãen phat ãien. Cung lúc ãi, nang ngòoc lên nhìn ông, vôi hai chạn kem lại ô canh ban, van xin bang mot giong nhẹ nhang mem lua, "Tôi muon ông 'chôi'... tôi, ã... tôi , bác số ôi!. Lam ôn thoa man tôi ãi! Chac tôi sap chet vì nóng!" Ñoi la lôi van xin dõ thoa vì bay giô ông ãi thốc số ãam sau trong ngòôi nang roi. Ñoi mat nang, gan nhỏ ãong lại va cuon tron lên trên, chẻ con lại trong trang trong khoe mat ; chiec moi trên của nang

run run, hôi uon cong, âm ôôt những giọt mồ hôi thoát ra từ những sợi lông măng.

Gardiner san sang chấp thuận, dĩ nhiên, và sôm sau nữa nữa mang cho nàng một cái khoai cam cóc bông rung chuyen nhỏ còn nữa chân cấp 3, những can than kem che lại ban than để cuộc chơi còn kéo dài. Rồi ông bong nàng lên sofa, và lần này là từ phía sau, ông nằm tới vào mông nàng, đồng vật xoay sau vào tận từ cùng, bỏ man nhảy bao phủ, ôm sát. Sở ma sát gát gạo bằng những củ thực trôi giạt cuối cùng nữa nữa nàng tới cốc nằm một lần nữa. Vì qua say mê trong cuộc mây mữa mà lúc nữa ông nữa quên nữa nữa ý một chi tiết quan trọng: cái xam tuyết với hình con bướm Vanessa Semperjuvena nữa nằm ngay trên mông phải của Lavinia Abernathy, nữa đàn thap xuống và ở phía ngoài, nữa cánh nó, nữa đang ra, một màu hồng nhạt, rau của nó chạm chích vào hậu môn nàng.

o O o

Thêm một lần nữa cho nàng lên tuyết nữa, Gardiner ghì chặt lấy Lavinia Abernathy, cuối cùng, ngửa lưng nàng ra, nữa tay bóp chặt cánh tay nàng, kéo hai đùi rung rung của nàng đang rộng, chân nữa cao lên không trung, nhìn xuống một tam tham dầy trong phòng từ vịn; ông nắm nàng nằm ngay ngắn xong thì nên mạnh nàng xuống không thông tiếc bằng những củ thực dài thui cho tới khi nàng nắm khoai cam lần thứ ba. Và bây giờ ông cùng xuất tình nữa trong một trạng cơ giết bao bông, phủ tràn vòm kính hàng của Lavinia Abernathy với một loạt chặt nóng, nhột nhột dềch và bắt giạt nàng phải ren la sung sướng nữa nữa nham.

Gardiner, thỏa mãn và kiệt sức, vịn con nam trên ngực của cô gái, sung sướng với cảm giác ấm cúng mà lúc nào cũng không nữa cho ông. Những chắc rằng cô nữa gì nữa không phải làm ... Ông vịn con cảm thấy cuộc mây mữa qua nữa qua nhẹ nhàng, nhanh chóng, lại cảm giác vùng hạ bộ mạnh bạo phóng to hơn trong vùng mang nhảy lơi lom. Nó đồng nhờ nữa nàng dùng cô bắp ảm vật có thật lại. Dần dần, ông cảm nhận nữa sở can phong và công công của hai thể ở bên dưới: ông có thể thể thốt rằng Lavinia Abernathy nữa nên chặt hơn và nột chặt hơn, nghiền lấy đồng vật ông và từ ông thay nhờ bỏ ép nhỏ lại và mềm nhun trong l... nàng.

Cảm giác ghe rớn mà ông nữa nằm phía trên ngưỡn nữa ông, và phía trong cuối cùng cùng thốc tỉnh trong nữa Gardiner, và cái nữa ông của ke nữa nữa nữa kết tụ thành cục to, cựa quậy ở quanh vùng hạ bộ của ông. Thành lĩnh, ông bỏ trở mình lại nằm ngửa lưng dưới một sức mạnh ầu thế và phát hiện rằng ông nữa bắt nữa mất nữa mất với ngưỡn nữa ông xa lại, cảm giác cái đồng vật của ngưỡn nó to dần lên quan chặt lấy cái của ông. Những không, cái của ngưỡn nó có vẻ lên hơn ông, và nữa lên dần hơn và hơn cho tới khi Gardiner hiểu rằng chính ông nữa thốc te bỏ cái của ngưỡn nó kiệt cho nhỏ lại. Không chẻ riêng vậy, ông cảm giác nhờ bỏ xe rách, nữa nữa một cách nhẹ nhàng khi vùng xõng chau của ông từ từ tách ra và hai mông nó lên dần. Và rồi ... và rồi ...

O! Khung khiếp qua! Nó nhờ là khi ông bỏ xe rách gần nữa gọi lúc nữa trôi tuyết và cơ gang nữa dầy, những khớp xõng nữa long leo và mềm ngoát nữa nữa không cho phép làm thế ... Ông lại cảm giác hoang mang và mất phỗng hỗng nhờ bỏ ke xa lại nữa bỏ phản sinh dục vào khe hở của ông, vào cái khe không biết lý do gì nữa tet hạn ra giữa ngay kính hàng và cái đồng vật của ngưỡn nó biết trở mình để đang từ bên trong ra ngoài và từ từ chui vào cô thể ông với một tiếng ọc ạch, nhờ ảm vang của nữa thoát xuống cong trong bốn tam. Ông cảm giác nó chạy ào ào trong ngưỡn ông nhờ thuy ngàn chạy tha từ trên núi nữa xuống thung lũng, rồi cuộn xoay vào buồng trống, noan sao, noan từ, từ cùng và ảm nữa ... và nữa lại bằng một cái rung mình sau cùng, phóng sau vào khoảng không man nhảy của ảm ho.

Sau cái ảm vang vút phóng và cảm giác kiệt lức đang lên, Gardiner hoàn toàn bắt nữa ngửa lưng 1 hoặc 2 phút, nhìn thang lên trần nhà, ngái rằng ngay cả cơ nữa một ngon tay, hay là thô mạnh cũng không dám. Ông đồng nhờ ghe sờ, nghĩ rằng ông nữa bỏ ngưỡn nó nằm toát, sau hoam vào than thế, rằng một hồi nữa nữa ra chạy tốt vào trong ngưỡn ông từ giữa hai đùi giờ nữa banh rộng đang xa tới tận bụng, rằng ông nữa bỏ mô rộng và mềm nhun dưới cái đồng vật công nhờ sát. Sở biểu hiện, tuy nhiên, dù khung khiếp trong tâm hơn, những thật sung sướng về thế xác mà ông phải công nhận. Gardiner muốn ren lên những ngô ngô còn chứa dăm.

Không cần lo lắng, Gardiner từ chắc rằng, nữa này thật là lung, không thể nào giải thích cái cảm giác nhờ huyền ảo, dĩ nhiên sung sướng chột vút qua và từ lại mãi. Vì thế ông chờ vài phút cho cái huyền ảo nữa loang dần: những không – ông vịn con cái ảm hỗng mà nào ông nữa có ... nữa có, rung rồi, nữa có thốc sở một cái ảm nữa, một cái l... của nữa ba, và không có but mốc nào ta nói cái cảm giác ảp ảp và mềm mãi nở rộng ra giữa hai chân ông. Những sao kính tôm thế! ảm nữa không thể nào thành lĩnh từ phát sinh từ nữa nữa! Những rồi Gardiner lại nâng hai chân lên trong vui thốc và bỏ "sóc" bôi một dòng nữa lại ky, sở ma sát trôi dầy giữa hai mếp thòt tiêu ảm than cơ sát vào với nhau. Nhột nhột. Vì nữa thế? Gardiner thô dục, nâng nữa lên và nhìn thang vào hạ thế. Nột mất ông càng to kính sở khi nhìn thấy không có vật gì gọi ghe giữa hai đùi ông nhờ trước nữa mà là một cái gỗ mu mup, phủ nữa long mềm bong nhảy chạy dài xuống cho tới khe hở giữa hai bộ mông bên dưới. Này rồi rằng là gỗ mu của phải nữa – và ke hở của nó – nữa bao trùm bằng một dầy song mềm – không xoắn – lỏng nữa một, và ông lại đang nữa rộng hơn nữa tông tận, ke mu nữa mô ra một ít rồi, phơi trông một

Cai túi xách thể thao nam trên thảm nĩa, bay giờ nữa mô ra và trong rừng, những thử thách gọn gọn bay ra: một cái áo cooc-xe loại nam ngực, một sợi dây lông phụ nữ và bộ quần lót nữ loại, một cái váy ngắn cùn cô màu hồng sáng chói, loại bộ sít (hiện nó có thể nhìn thấy rõ ràng nếu ngồi xuống), đôi vớ lưới đen và một đôi giày da cao gót lên tôi gọi. Một bộ áo lông xanh rêu trên nĩa bộ chung vào. Nếu một cô gái mà vào những thử thách này thì chắc cô sẽ thích hộp chon nĩa nằm ở trên đồng De Kalb. Gardiner nhìn những thử thách áo quần vất vãnh này với vẻ tò mò mà không bao quát được tất cả chúng là có tình thế gianh cho ông.

"Nghe này, Gardiner," người đàn ông bắt đầu, "tên tôi là Benjamin Lundquist. Tôi đã từng là một phi công máy bay nhỏ của một tổ hợp, một loại chiến đấu cô. Tôi đã từng quan hệ giới tính với một cô gái ở mọi thành phố, cho đến khi, một ngày đẹp trời cách đây ba năm, tôi phát hiện ra cái hình xăm con bướm ở trên mông, cùng nhờ anh đã thay nó sang này. Vâng, nó bay long vòng một ít, đôi màu và mọi thứ, vì thế tôi mới thích thu và kính ngạc, những tôi đã không làm gì được với nó cả. Rồi vài ngày sau, tôi chăm trăn với một cô gái phong sống tuyết đẹp ở một quán bar khách sạn và mang cô ta lên phòng. Thế thì tôi mới phát giác cô ta cũng có hình xăm này nữa. Và theo thời thông, tôi giao hợp với cô ta và ... tôi đã biến thành Lavinia Abernathy cùng lúc, trong lúc đó con nằm ngốc lại đã biến thành một người bạn bao hiem tên là Roger Adkins. Adkins, trước đó đã bỏ trốn phát hiện trở thành con nằm. Sau 5 năm, con nằm mới tìm đến tôi để thể thân và từ đó đã biến mất và bỏ rơi tôi, biến thành một cô gái tên là Lavinia, phải thông thạo với mọi thử thách. Và tôi đã chịu đựng được cho đến bay giờ. Thốt ra, tôi không thể phủ nhận rằng không ít một vài lần tôi hy vọng lời nguyện đó sẽ giữ lại, và anh sẽ thay được nhiều gì mà tôi muốn nói về một vài tháng sau thôi."

"Lời nguyện, lời nguyện con bướm, là cái mà tôi vừa mới truyền qua cho anh, là một loại thể thức truyền thụ của tính chất 'manh mẽ yêu thua'. Những tồn tại gian của anh vô ích để tìm biết lời nguyện xuất phát từ đâu: nó thốt sẽ không phải là van đến anh cần phải làm bay giờ và sau này, và anh không thể nào làm gì hơn được, dù cho cách nào nữa. (Ngồi dậy đi) Trong vài phút nữa, tôi sẽ nói cho anh biết anh là ai," Lundquist tiếp tục, gạt đầu hướng về những van kiện.

"San đây, tôi hy vọng anh thích thú được hạnh phúc với Lavinia vừa rồi, bởi vì từ lúc này trở đi – cho tôi vài tháng tôi hoặc nam tôi, hoặc có thể mãi mãi – là anh sẽ là người bỏ "chôi" lại, Gardiner, bởi vì anh đã là đàn bà rồi, anh sẽ phải bỏ đàn ông 'chôi'. Anh phải có những tam lý chuẩn bị, càng sớm càng tốt nếu không anh sẽ gặp nhiều rắc rối sau này. Vì thế nếu anh hòa làm được, tôi sẽ nói cho anh biết chính xác về anh và sẽ ban thảo với anh về lời nguyện đó ra sao. Thật ra nó không xấu nhờ anh nghĩ – anh chớ chet, anh biết chớ: anh chỉ là đàn bà thôi ... có gì đâu mà te!"

Gardiner rõ ràng vẫn còn hiểu tiếng Anh, vì đôi mắt ông nổi lên ra hiểu rõ với lời cảnh báo khi nghe Lundquist giải thích. Rồi ông liếc nhìn xuống bầu vú to, sạm và treo thấp ở bên dưới, đôi mắt ông mở to lên hết cỡ khi ông lặp lại rằng bay giờ, từ đây, ông đã có mếp âm màu sạm, tất nhiên ông ra trở thành một vết thông sau hoam suốt cuộc đời, che giấu kinh hoàng ông ra thành nhờ một trái nĩa bỏ cắt nữa. Cặp chân ông, cùng màu trắng mơn, thon dài, đặc biệt nhờ những cô gái "nữ chu" vùng Aztec, và ông nâng chúng lên để tôn, không biết một cách chính xác cái cảm giác mới ra làm sao và không quen kiểu cách của phụ nữ, chắc sẽ làm ông bị tổn thương ngay từ ngay nhiên nơi trong tổng lại.

Gardiner nhìn lên vào Lundquist một lần nữa, hít một hoặc hai lần, và chờ cho anh ta tiếp tục. "thầy không", ông nói, "Tôi đã tập trung lắng nghe rồi," và ông hít hơi lần nữa. "Lam ơn nói cho tôi nữa, thưa ông. Tôi sẽ không làm gì với anh nữa."

Nó là một lời yêu cầu vừa phải, đôi với Gardiner bay giờ đã biến thành đàn bà, đầu còn sốc phản kháng nữa.

Lundquist nhấp, và Gardiner, đôi tay ông thành lĩnh được trả từ đó, hạt đầu và đây lại mãi tóc dài ra khỏi mắt ông ra phía sau với những móng tay nhọn được may đưa khéo léo. Ông thốt sẽ hoảng sợ, với giọng cao của người Aztec, cặp mắt nhìn sang hoặc và cái mũi nhỏ của người thợ đan với vòng xuyên qua cánh mũi, xuống vòng mọi mong - một biểu tượng của người dân họ. Ông có cái cổ dài thon thả và hình dạng đẹp đẽ, kẻ cả màu da sáng của cánh tay mà bay giờ ông đã khoanh lại chờ đợi Lundquist tiếp tục. Gardiner met nhọc thối dai qua chiếc mui dũi và nâng cái mũi tet người thợ đan lên không trung.

Lundquist lật xóc trong lòng van kiện nam vớt vài trên thảm và tìm thấy một tấm thẻ thông hành với cái hình một cô gái Mẹ trên đó. Anh ta nhìn nó trong chốc lát, rồi nhìn lên và nhận mạnh cho 'cô gái' ngồi trước mặt:

"Từ đây trở đi, Gardiner, em sẽ là Elena Hernandez. Em sinh ra trong một ngôi làng nhỏ ở một thành phố Mẹ Tây Cô, tên là Zacatecas và em, để xem ... thẻ thông hành này cho biết rằng em sinh năm 1982, và em sẽ là 19 tuổi."

Elena Hernandez không cặp chân máy nên vòng nguyệt lên, thả dài chiếc mui dũi xa hơn ra ngoài và tiếp tục lắng nghe một cách thú vị. Lundquist nhất lên một van kiện khác và đọc một lượt, rồi anh ta nhận mạnh cho Elena một lần nữa.

"Em đã ở thành phố này gần hai năm, em có thể đọc và viết tiếng Tây Ban Nha, và kẻ cả chút ít tiếng Anh, những không sao, em là một cô gái thông minh có thể tự chăm sóc mình. Em đã từng sống ở Los Angeles, ở đó em đã từng làm việc nhờ người giúp việc trong nhà cho hai gia đình giàu có những em đã bỏ việc bởi hai người chủ nhà. Tất cả được nói rõ ràng ở đây, và em sẽ gặp một người con gái khác từ ngôi làng cũ của em, và cô ấy giới thiệu cho em một công việc mới, mà em phải chuẩn bị để đi làm vào ngày mới. Nó là ở Big Spring, Texas."

"Đồng hồ em nữa nữa đồng hồ em là một nữ tiếp viên chạy bán khoa thân và là một vui nữ bán tron ô khu Vôn 18 Ban Lai thuộc tành Big Spring, và với thêm vai "công việc phụ nữa nữa đồng hồ em" ... đồng hồ em ... nữa xem, nữa tôi nhìn thêm lần nữa ... đồng hồ em của em, em ... đồng hồ em của em tên là Billy Joe Hargreaves, 'đồng hồ em của em', đồng hồ em, đồng hồ em, pha trộn tất cả các loại em ... O, nữa rồi, nó còn nói là em sẽ đồng hồ em cho một cái tên là 'Lola Laredo'. Em nói nữa, nó phải là tốt lắm không?" và Lundquist cười he he nữa ý.

Ŋoi mat ģien của Elena chớp nhảy và hai canh mũi nang rúc rít. "Anh không thể nào ģoi xõ thể này với tôi.: Soy cirujano; nunca sera puta! Ademàs, le odio a usted!" Và nang nhõ là cõ tình chơi cái.

"Hãy nói tiếng Anh thôi! Con cho cái!" Lundquist thét lên, tan vào mặt của Elena một làn nĩa, những làn này mạnh hơn.

"May sẽ phải là – và làm – chính xác nhỏ trong này nữa rồi, hoặc là may sẽ không bao giờ thay lại phong giai phau này nữa cho đến khi may còn sống – chứ trở khi nhỏ là một bệnh nhân – bởi vì nếu may không dám tham vào cuộc này thì may sẽ mãi mãi là Elena Hernandez, vô tâm nữa con vớ ngay khi may đến tuổi 30. Nghe rõ chưa?", Lundquist gan giọng.

Một cái im lảng kéo dài, trong lúc mà nàng con đẻ vật vờ với mọi cỗ ñong của Lundquist, thai ñời nàng vẫn không ñời. Cuối cùng, cơn ñờ hết vò trí, cô gái ben thốt lên lẩn ñưa:

"Đã thỏa," nàng ãp, chạm rai kéo ñoi tay lên sô vào ngực ñể nàng lên, "Lo siento, em muon noi la em xin loi. Bay giô em ñã hieu roi. Soy hembra, no so cirujano," va lúc này nàng không con e le nữa buim hai go vu này nô va theo mot ñieu nhòp ra may ngon tay vong quanh ñầu num, cho tôi khi công công thanh nhon. Nàng măm côi, khoe ham rang trang ñieu nhò bap. Nàng nhìn Lundquist thang vào trong mat: "Bay giô em lang nghe. Em se không noi nữa," nàng tiếp, "Anh noi ñi, thỏa ông Hay ch÷ bao cho em Hable, hable! Estoy escuchandole."

"Tot lam," Lundquist ñap, "Toi rat mông vì em hiểu biết chuyên nhanh chóng." Va anh ta noi cho coi gai biet la chuyen thai nghen cua nang se cham dứt ñi tat ca nhöng loi nguyen rúa day chuyen cua con bööm, nhöng ket qua la Gardiner se bò nhöt trong than the ngöôi ñan ba mai mai cho ñien chet. Anh ta cung noi cho Elena hay la khi hình xam di chuyen nòa (luc nay noi ñang nam im, mau xanh ñam, cao ben vu trai cua nang) – cung co the la thang tôi, 1 nam sau hoac 5, 10 nam – thì la luc no se bao cho nang biet phai sôm gap va giao hüp vöi mot nan nhan thích ñang, ngöôi ma gan ño cung ñai co dau xam giöng het trên than the. Nang khöng can phai lo lang lam sao ñe tìm ngöôi ño: nang se ñöôc bao tröôc vao luc nhöng con chim bat ñâu di tan, hoac khi ca hai ñe tröng trên giöng nöôc ngöôc. Va, mot vai ngay tröôc ño thì cuoc gap gô se xay ra, va nang se nhan ñöôc mot kien hang cua böu ñien, chöa mot phong thö co day buoc cheo tröôc mat, no se chë bao cho nang tat ca chuyen phai lam (bang tieng Me va Anh) ñoi vöi nan nhan tôi cua Lôi Nguyen Con Bööm, cung nhö quan ao thích hüp, nhöng thö vat vánh, va tat ca van tö nhan dien quan trong.

Lundquist con nói thêm cho Gardiner rằng kính nguyệt hầu tiên của ông sẽ là 12 ngày thôi, và Gardiner tròn xoe nỗi mặt khi biết rằng kính nguyệt sẽ thôi với ông trong tông lai gần thôi, với chỉ chút ít ngạc nhiên, nhờ khi ý nghĩ chạy mau nên nỗi. Rồi lại ông tôi cảm giác ghê rợn. Và thêm là chuyện phải ngồi xuống mỗi khi nghỉ tiêu. Hai thử này là hai thử mà hẳn ba phải cảm chịu và nhất là cho những đứa con gái bồng vào tuổi dậy thì phải chấp nhận, ngay cả hôn thê khi biết rằng họ phải tồn tại cho số thỏa mãn sinh lý của hẳn ông luôn luôn thêm khát ô hờ, rằng họ là con số không và là một món nợ chôn vùi lạc cho hẳn ông thọc sâu xuống củ vào, hoàn là quan lết sẽ bò trút bỏ, hai chân banh rộng và bò ã... bang số khảo khat (không phải của họ) trong nhất thôi.

Những Elena Hernandez chæ khe gat ñau sau khi nghe những chi tiet rung rôn the kia.

Lundquist không chắc là năng ã năng nghĩ gì, những van tiếp tục:

"Đây là chiếc vé tàu hỏa tôi tới Big Spring và \$200 này là số tiền nhỏ giúp cho cơ thích ứng hoàn cảnh này." Lundquist nắm lại, tất cả một lô, nam mồ hôi lán. "Nếu tôi là cô," anh ta tiếp tục, "Tôi sẽ đau nó một nơi nào đó bí mật, bởi vì Billy Joe sẽ lấy nó để 'bảo chứng' thì cô sẽ không còn lại chút nào."

Elena mất sang len ngay khi hiểu lời nói của Lundquist.

"Va bay giờ," Lundquist ket luan, "Billy Joe Hargreaves sẽ phải mang trả lại cho tôi những gì thuộc về tôi và Elena thân mến, tôi nay ... đôi khi tôi cao của tôi chính thức tuyên nhân anh sẽ là một ngôi nhà ba thức sô."

Một thoáng im lặng: không có sự phản ứng nào từ cô gái. Có lẽ một phút sau hoặc hơn, Elena Hernandez, hai tay vẫn nheoanh, nhõng một chân mày và hỏi, "¿Entonces, Benjamín, quieres hacer ficky-fick conmigo? Có phải anh đã nói hết ?

"Nùng vậy, chính xác là thế. Cô ã là con gái , Elena: Tõ nay tôi có thể 'chôi" cô ! Hieu không ?; Comprendes?"

Một cái im lảng nữa chìm xuống. Một trong đôi tay của cô gái rút về và nung tổ sô vào bàn thân ô nôi vừa ấm vừa ôôt, rồi rút tròn ngon giữa vào sau bên trong. Bơ ọc thốc tiến của ngồô Aztec, con cháu của họ, ãa cô, sau cùng, một cái gì đi lại của ngồô Tay Ban Nha, dăm ãang ãang ban loan trong ãau cái y tổôg lai lung, trong ọc Gardiner trong lúc ngon tay nung an sau vào cái thốc te không thể công cau nam giữa hai chân nung. Nung kéo ra, mang bàn tay lên mũi và tổ ton rút ngon giữa lên lợ mũi. Rồi nung nhìn nhô soi thang vào mặt Lundquist và không chớp mắt, chạm rai liêm no bang cái chốt lồô nhỏ be của nung. Nung mím môi nhẹ lại và nuốt ngọt, cùng lúc di chuyển hai chân thon dài lẩn nữa và măm cồô. Nổi

mat nang vãn chũa chộp.

"Anh cho tôi 100 ñĩ-ĩ?"

Lundquist hoan toan kinh ngạc – và thích thú – về lời nguyên xay ra chính xác. Mọi thũ đồng nhỏ tiến triển tốt, kẻ tũ ba nam qua tũ lúc anh ta phải gánh chũu sũ nghiệt ngã. Elena Hernandez là một tuyệt tác ñĩộc sang chẽ và nang là thũc sũ. Nang sẽ làm tốt ở Big Spring.

Elena Hernandez mãm cũi và nói tiếp khi thấy Lundquist không hề phản ỡng:

"OK, em sẽ cho anh 'chũi', 'Benjamin' với giá \$75. Pero yo no se como hacerlo, em muốn nói, em không biết làm thế nào cho ñúng. Hai lần ñĩu bị hiếp ở Los Angeles, không phải là hạnh lạc thũc sũ, hai ngũĩ ñĩn ỡng ñĩ ñĩa trôi em lại bang ñĩu vô lũĩ, bũm thuốc ngủ vào cho em, em không tính nên không biết. Anh bay giờ chũ đây cho em cách làm como hacerlo, OK?"

Chuyện này tũĩng nhỏ một giấc chiêm bao: một ngũĩ tình nguyên đang hiện! Những cơ ñĩu gì ñĩ hoan toan không ñúng, Lundquist thành lĩnh ngờ ra. Nếu Elena, với tất cả chũi ñĩch và cơ tình, là một cơ gái tũ lang Zacatecas bị trồng trũ, thì trong trồng hũp nào thì Gardiner ñĩang bị trồng phạt? Lundquist ñĩĩn gian là phải tìm cho ra lẽ.

Anh ta chũm tũĩ Elena, kẻ tóc nang trũ lại qua mạng tai, và thì thao vào ñĩ:

"E, Gardiner! Anh ñĩang ở ñĩu nào trong ñĩu hả?"

Cơ gái rút lui về và mat nang phũ bay net sũ hai. Ñĩu mat ñĩĩn mat hãn tia sang và thành lĩnh ỡa ra một an lẽ. Hai giọt ñũc mat lũĩng trong trũn gũ ma tũ khỏe ngoài của mỗi con mat. Nang mũ miẽng nói nhẹ nhàng, gãn nhỏ bang hũi giờ thoang, một giọng của ngũĩ con gái ghen ngao, những vãn con chũan chũt ñĩu tiếng Ầng-lẽ:

"Anh ngờ gì thế? Tôi ñĩang ở ñĩay nè, ñĩũc chũ. Tôi không thể tũĩng là con ñĩĩm Mẽ này thũc sũ cho anh 'chũi' cơ ... Tôi muốn nói, tôi ... tôi tha chết nếu ñĩĩ cho anh 'chũi'! Và nếu ñĩang nào anh cũng sẽ 'chũi' tôi, thì ñĩũ ñĩĩng làm cho tôi ñĩũ: tôi cảm thấy rằng tất sũ mẽm ỹng dũĩ kia. Và anh ñĩũ dung áo mũa, Lundquist: ñĩũ cuối cùng tôi muốn là một ñĩũa con ở trũn bũng. Và nếu thằng Billy Joe dũm ñĩĩng ngon tay nào lên mình nó ... em muốn nói, em, anh sẽ nát bẽt! Và ... và ..."

Cơ một giọng nhỏ nhẹ phạt ra và mat hãn.

Cơ gái chộp mat tũ ton, nang chũn may lên, ñũĩ ñĩũ qua một bẽn, rồi bẽn kia, quay sang ñĩũ khác lẽ tũĩn dài xương lũĩng tay, mãm cũi ñũĩ thông, và nói:

"Bay giờ anh chũ bảo cho em, 'Benjamin', chũ cho em làm sao 'hãn lạc' como hacer "

Lundquist tũĩ hỏi vào lời nguyên rũa ñĩũ chũo mat: nó ñĩũ cấp là một nạn nhân cho một loài hình thể này – nhỏ là một kẻ tũ liệt toàn thân, những trí ỡc vãn con gãn lĩĩn. Nếu mà ai chũm ñĩũ thuốc vào cánh tay của nạn nhân, nó sẽ ñĩũ hãn và hãn sẽ cảm giác ñĩũ, những hãn sẽ không thể rút lui ñĩũc và hãn sẽ không thể khóc ra ñĩũc. Gardiner bị nhũt, cũng cũng một cách, trong một thân thể tuyệt vời của Elena Hernandez vậy.

Lundquist biết rằng Gardiner sẽ rất ñĩũ khỏi tũĩ gian, cơ thể nhìn thấy ñĩũ ñĩũ phạt ra trong anh mat của Elena: không kẻ ñĩũ ỡng nào lại muốn nhìn mình bị "chũi" bởi một ngũĩ ñĩũ ỡng khác cả. Là vậy! Những Lundquist biết rõ rằng cảm giác của Gardiner ra sao. Anh ta biết, ñũũ, rằng Gardiner sẽ sũm ngũĩĩng mũ ỹc áo ñĩũ mũĩ khi Elena tũ bũp lầy vũ nang, mũĩ khi nang chũĩ mũĩ tóc dài ỡng anh, hoặc ñĩũ biết là mũĩ khi nang bị ngoài sau vào thân thể bởi một kẻ ñĩũ ỡng, mà Lundquist ñũĩ nhiên sẽ thông xũĩn cũng bị nhỏ thế.

Nó là một chuyện kinh ñũũ, thũc tẽ: Gardiner, một ngũĩ ñĩũ ỡng, sẽ luôn nam ñĩũ ñĩũ trong thân thể của Elena Hernandez, khỏi chũũ sát vạch với sũ ñĩĩn khũng của một hệ sinh dũc với, đây thân kinh mũĩ, thu hãn cả cơ hũĩ trong cũng lúc thêm khat bị ñĩũ... bởi tất cả ñĩũ ỡng xa là ... và hoan toan bắt lũc ñĩũ ñĩũ sũ một thũ ma Gardiner sẽ không có tũ chũ bắt cũ ñĩũ gì khi nũp trong một thân thể phũ nữ xĩĩn ñĩĩp, ñũ ỡng cơ cảm giác mũĩ cả ñũĩng vạt nhỏ (hoặc lũĩn) ñĩũng soi mũĩ (hoặc thũc sâu vào) trong ngũĩ ỡng. Ỗng bay giờ chũ là một tam gũĩĩng soi của một con ñĩũ ba thũ ñĩĩng chũ một sũ hãn hả thể xác của ñĩũ ñĩũ ỡng ñĩũ tiến.

May thay (hoặc không may) cho Gardiner, Elena Hernandez là một ñũũa dũm loan, thế là ỡng phải tìm kiếm chính ỡng một cảm giác thũa mãn (hoặc cưỡng nõ) trong suốt thũĩ gian còn lại – bắt ñĩũ tũ lúc này, con không lĩnh hơn ỡng sẽ tũĩu tan.

Số với Gardiner, Elena Hernandez san long lao vào cuộc chũĩ hũn, trong khi Gardiner ñĩũng thông lại bị kẻ theo trũn lũĩng cũp, ñũĩ thích hay chũng . Chũ cơ vũĩ lần là Lundquist cảnh giác rằng Gardiner chia sẻ cuộc lĩĩn tình của hũĩ. Vào những lần ñĩũ, ñũĩ mat của Elena sang quac, mat của nang ñĩũnh lại nhỏ thẽp và ñũĩ cũm tay của nang nên chũt một cách vũ thũc.

Lần ñĩũ tiên ñĩũ Lundquist cảnh giác ñĩũc sũ cơ hiện diện của Gardiner nằm trong tam thân của Elena, ngay khi anh ta thả Elena lên gũĩ sofa – lũĩng ngã ngũũ – và cấp ñũĩ trũng non nã mũĩ rong, phũ bay ñũĩĩng ranh nhỏ mau hũĩng chính gũĩũ, tất cả sũ song ñĩĩng con nói bắt hũn khi nên ñũũ nang sang loang. Nang tũĩ nhìn xũĩng và Lundquist nhìn thấy khuôn mat nang sát lại tũ về kinh sũ. Anh ta vũũ biết rằng Gardiner chũũ chũ ñĩũng ngờ gì và cảm giác gì khi tũĩ nhìn thấy ỡng nhỏ thế; và

hiều rồi càng làm cho Lundquist vui và nằm sâu vào ngòai của Elena hôn. Và thêm lần nữa, sau khi anh ta đã hạnh phúc với nàng bằng tờ giấy tờ phía sau móng và đã dạy nàng nằm ngòai trở lại để giáp mặt với anh ta lần nữa – anh ta vẫn thấy khuôn mặt nàng vẫn còn sát lại, dù hơi thở dần dần lạnh đi. Gardiner chắc rằng đang ở trong tình huống thông thoáng nên môi bay lơ ra thôi!

Rồi, lần thứ ba, khi Elena cúi tờ giấy nằm trên, cúi trên đồng vật anh ấy, mặt nhắm mắt, mặt đỏ ửng với nhiều lần lật lật nhấc khoai cam, nàng thêm một lần nữa xuất thủy – ra ao ạt, cô bập ập ập của nàng có thể liên tục bập ập ập của Lundquist nhờ muốn nghiền nát hết đồng vật, hút sau anh ta hôn vào trong ngòai nàng – một biểu hiện nhanh lại quết ngang mặt của Elena tới hết số tốt cùng của khoai lạc.

Sau khi Elena quỳ xuống và nằm bắt đầu trong vòng tay chắc chắn của Lundquist, hơi thở nàng giảm dần và trở nên nhiều lần, và Lundquist biết nàng đang ngủ say mê, một biểu hiện của sự thỏa mãn chừa chán – ngay rồi trên tam thất – một giấc ngủ mà anh đã nhiều lần nằm qua trong ba năm.

Một lần nữa, anh ta nhẹ nhàng vuốt tóc nàng ven qua mang tai và thì thào qua đó:

"Này, Gardiner! Anh vẫn còn trong đó chỗ? Cảm giác bở ỉ... nó ra sao ha? Nói cho tôi biết đi."

Hơi thở không ngừng nhiều tiếp tục thoát ra từ cửa miệng đã hôn 1 phút, cô gái hơi cổ cứng, trở mình và chìm sâu vào giấc mộng mờ. Rồi rằng là có một số ngại ngùng nào đó trong hơi thở bình thường của nàng, và cũng một giọng nhỏ nhẹ của phai nở, giọng đều đều, thoát ra lần nữa, bở ỉ nên nghen lại bởi chiếc gối chêm ghế sofa mà Elena kê đầu làm gối, một giọng vang vang nhỏ nhẹ từ thể gối bên kia:

"Tôi có thích thu chàng? Nó thật tuyệt vời, mà thật khó khăn! Tôi thật sự công nhận nhiều rồi, nhưng tôi không thể thông báo sống nhờ thế nào ... khi nàng xuất tinh. Hãy cho nàng nghe chính miệng của anh nói cho tôi biết, Lundquist – rồi hãy nhanh thức nàng dậy và tiếp tục đi... nàng nữa."

Lundquist cười khì. Thế là cùng nỗi lòng nguyên lúc trước, sau cùng, chỉ là một số lần hàng với nhiều kiến cho nhục dục. Anh ta không thể không tỏ Gardiner, thế là anh ta hỏi, vẫn bằng một giọng thì thào:

"Nói cho tôi biết tất cả, Gardiner, nói cho tôi anh cảm thấy thế nào: tôi muốn nghe chính miệng của anh nói cho tôi biết." Một thoáng im lặng trôi qua. Cuối cùng một giọng nghen nghen cất lên bằng giọng nhiều thể thể.

"OK, Lundquist," ông tiếp tục, "tôi sẽ cố gắng, những nó thật không dễ dàng có thể nói ra nỗi ỉ, anh biết rồi."

"Lời từ nhiên, toàn bộ ý kiến này khiến tôi kinh tâm vào lúc này," một giọng nhỏ nhẹ cất lên, "khi bở một ngòai lần ông dùng đồng vật nằm vào mình, tôi muốn nói, nó thật làm tôi muốn mua! Lần đầu tiên tôi bở anh này nằm đồng vật vào mếp thớt của tôi, ngay trước khi anh cúi sâu vào ngòai tôi, tôi không còn ý tưởng nào về nỗi ỉ ra nhiều gì xảy ra. Không biết nó sẽ như thế nào? Có thể của tôi quá nhỏ, hoặc quá cần để chừa cái đồng củi to tất thế kia? Và anh đã không cho tôi quá nhiều thời gian để suy nghĩ tiếp, dù vậy vẫn cho tôi một số chọn lựa: khi đồng củi của anh nằm xuyên qua mang tiểu âm than, làm óa trao đi đam thủy và xoay sâu vào trong tôi, tôi cảm giác nỗi mình nuốt phai một con ghê này nức – một khi nó bắt đầu cúi xuống thì ngon không thể can lại – và chỉ khi nỗi ỉ... thì một ngàn lần tại thể hôn. Và khi thời gian cũng nỗi đã rồi xuyên thang vào trong tôi, nỗi môi thức sự cảm giác nỗi nỗi là một số bay bổng lên không trung. Một cái đồng củi phụ này rồi lơ lửng, tròn ven. Thế môi biết có một vật gì ở trong mình mình thì môi gay nỗi nỗi sự phản chán thôi!

"Tôi đã không muốn lo lắng rằng nó sẽ như thế nào: những nó làm tôi ngạc nhiên thích thú vì cô bập ập ập có sức đàn hồi kỳ diệu! Thật là xấu hổ những sống sông để nói rằng cái của anh không to nỗi tôi nghĩ, tôi có thể nuốt trong hết của anh vào ngòai một cách dễ dàng. Rồi, sau khi của anh đã nằm gọn gọn trong tôi chồ ỉ... một cái ăn mạnh làm tôi cảm giác nỗi mình đang rơi vào giữa lòng biển bao la. Tôi muốn nuốt của anh vào sâu hôn, tôi muốn ôm tròn con ngòai anh và trong tôi! Tôi muốn anh bắt đầu nhòp nhàng trên mình tôi (tôi tưởng rằng anh sẽ không bao giờ làm), và anh đã làm, số ma sát ... số ma sát đã kéo tôi lên dần dần rồi nhòp nhàng: càng lâu tôi nghĩ chồ ỉ với trên rồi, càng thêm tôi muốn bở xo ạt xuống dưới này. Khi tôi xuất tinh, tôi tưởng rằng mình sẽ tức giận lắm, cảm thấy thu hạn anh lắm: Tôi muốn là toang lên, nhưng không thể nỗi. Xin lỗi, tôi không thể nói rõ ràng hết cảm giác của tôi lúc rồi ra nỗi. Khi nào thì anh lại đi... tôi lần nữa nói cho tôi biết đi, lần này chắc tôi sẽ nói rõ ràng cảm giác của tôi cho anh nghe – anh sắp sửa làm, đúng không?"

"Những anh sẽ yên tâm hôn lần này, Lundquist!" một giọng nhỏ nhẹ cất lên, "dù tôi có muốn yêu cầu anh, anh cũng đã không dùng áo mớ và con 12 ngày nữa là tôi ngay kinh nguyệt – anh không có quyền tởm ỉ cô hỏi này cho tôi nỗi cảm nhận chính xác giữa da và thịt – anh đã không thể làm cho tôi mang thai nỗi ... tôi dám cá rằng tôi đã nỗi ngòai thai bay giờ rồi, và anh có thể xuất tinh hàng lít vào trong ngòai tôi; nó vẫn còn nhòp nhàng ở trong rồi ... Tôi sẽ không sao." Lundquist tức cười ra miệng. "Nói chết đi, Gardiner, nhiều rồi đồng nỗi không bao giờ làm anh tức bực chàng, những thôi thế đã thay rồi. Bay giờ anh là đàn bà, anh phải chấp nhận hậu quả rồi, anh chàng đang thông ỉ."

Một thoáng im lặng trong lúc Gardiner cúi đầu vào tam thất, rồi một giọng than van cất lên:

"Nhìn này, Lundquist, tôi thức sự phải là vui nỗi bạn thân ở trạm xe tại của West Texas sao? Và tôi thức sự phải an mắc hồ

hang, loe loet nhỡ một con niềm nũng nỡng sao ? Vỡi tâm thỡn nầy, tỡi sẽ phỡi bỏ cõng hiếp một tuấn nẵm lẵn sao! Hỡy cho tỡi xin nỡi!

Lundquist cõi khi lẵn nỡa bẵng một giỡng khõng chũt thõng xõt. Anh tỡ con vui sõng khi thỡy Gardiner thõc sõ biến thẵng ngõõi nẵn bỡ suõt ngay bỏ nẵn õng hẵnh hỡ. Nỡi nỡo .

"Sỡ quỡ hỡ, anh bẵn," anh tỡ đẵp, "Tỡi khõng muõn lẵm anh thỡt vỡng, nhõng nỡi nỡo ngoại khỡ nẵng cũa tỡi. Nếu anh cỡ khỡu nẵi gỡ, anh cỡ thỡ tỡi Trung Tâm Nhẵn Diến, nếu anh cỡ thỡ tìm rỡ hỡ lỡ ỏi vỡ ô nỡu thỡ cỡ viếp. Khi anh lỡ nẵn bỡ, Gardiner, nến nhỡ lỡ anh phỡi mẵc mẵu sẵc sõ. Nẵn bỡ - anh sẽ phỡt giẵc rỡ - thỡ nhỡy cẵm vỡi mẵu sẵc hỡn nẵn õng. Ngoại rỡ, anh phỡi tỡ hỡo trỡng bỡ y phỡc nỡi! Chiếc coóc-xẻ nẵng ngõc kỡa sẽ giũp anh thỡ hũt nẵn õng. Nếu anh khõng thỡch ỏo quẵn nầy, anh luõn cỡ thỡ đẵng \$200 nỡi mẵu thỡ khẵc anh thỡch. Vỡ bỡy giỡ tỡi mết rỡi, Gardiner. Tỡi sẽ nẵn thỡc Elena đẵy vỡ 'chỡi' nẵng thỡm một lẵn nỡa ..."

Một thoẵng ỏm lẵng nỡa. Rỡi một giỡng nhỡ nỡe cẵt lẵn:

"Tỡi khõng ngỏi, Lundquist. Hỡy chỡi nỡi, nhõng hỡy lẵm nỡe nhẵng hỡn, nỡng đẵng quỡ mẵnh anh sẽ lẵm nỡu ỏm nỡo cũa tỡi; nỡi rẵt nhỡy cẵm vỡ con mỡi mỡ, tỡi sẽ khõng thỡ chỡu nỡõc khi anh lẵm thỡ. Dỡu đẵng thỡ luõn tỡt hỡn, OK?" Tiếp tỡc, "Anh chẵc biết phỡi lẵm sao rỡi chỡ."

Rỡi giỡng nhỡ nỡe nỡi mẵt hẵn.

Lundquist lẵm thỡ chỡnh xẵc nhỡ Gardiner yẻu cẵu : anh tỡ nẵn thỡc Elena đẵy vỡ nỡ... nẵng thỡm lẵn nỡa – chẵm hỡn vỡ ngay cỡ sẵu hỡn – vỡ Gardiner thỡt sõ nỡi tỡ tỡt cũng khỏai cẵm nầy tỡi kỡa. Rẵng õng khõng thỡ nỡo thỡt tỡ rỡ nỡõc, lỡ Gardiner, trỡng thỡi nỡi nẵn nỡa biến cẵm giẵc cỡc nỡi thẵng sũng sõng xen lẵn vỡi khỡ chỡu, mỡ õng vỡi nẵm mỡ cũng vỡi kỡnh tỡm.

Vỡ Lundquist thỡch thỡ nỡõc hẵnh lẵc vỡi nẵng Elena Hernandez kỡu điểm, sõ thỡa mẵn cũa anh tỡ trỡn vẽn bỡi vỡ anh tỡ biết rẵng anh tỡ nỡi đẵy cho Gardiner một bỡi hỡc mỡ õng khõng bỡo giỡ quẽn.

o O o

Tỡi nỡi, Richard Gardiner, lỡ Bỡc Sỡ vỡ cũng lỡ Elena Hernandez, vẵn bỡ trẵng phỡc nỡi sẵn trẵn thẵm, (vỡi bỡ trẵng nỡi mỡ phỡ hỡp), khỡi hẵnh trẵn chỡu tỡu hỡa Greyhound hỡõng vỡ Big Spring.

Kết Thỡc:

Thỡ cẵc bẵn cỡ biết cũc sõng cũa Gardiner hiến giỡ rỡ sao khõng ? Nếu bẵn cỡ vỡ miến Tỡy Texas bỡt cỡ lũc nỡo bẵn cỡ thỡ thỡy õng tỡ biếu điển mỡi tỡi ô Khu 18 Bẵnh Lỡi, tỡi "bỡi nỡu xẻ giỡi tỡi", nẵm ô miến nỡng cũa tẵnh Big Spring. Ông vẵn con cẵi nghe khỡu vui vỡi cẵi tẻn Lola Laredo, vỡ giỡ õng nỡi nhỡy 100%. Tiếng Anh cũa õng nỡi khỡ hỡn. Vỡ chỡ 5 nỡi lỡ õng tỡ sẽ nhỡy trẵn bẵn nỡõa cẵi hỡm nhỡ bỡ vỡo mẵt bẵn vỡ chỡ \$20 bẵn cỡ thỡ đẵt õng tỡ rỡ bỡt 'thỡi kẻn' hẵng giỡ . Vỡ nếu bẵn khõng muõn thỡ, chỡ \$50 thỡ bẵn cỡ thỡ đẵt õng tỡ vỡo một cẵn phỡng nhỡ cẵnh cẵu thẵng thỡa mẵn một "cỡi", vỡ \$100 thỡ bẵn cỡ thỡ nỡi vỡi õng tỡ suõt nỡi.

Hết

Tác giỡ: EdithBennett Bellamy & Kỡnh Bỡch Lỡch sẵng tác thỡm

Dỡch giỡ: Kỡnh Bỡch Lỡch